

OHRANJANJE SPOMINA NA FRANCA BUKOVCA Raziskovalna naloga s
področja etnologije **Avto**
rice: Ariana Andoljšek, 5. a, Lea Novak in Eva Pogačar, 8. b

Mentorica: Vilma Vrtačnik Merčun

Povzetek:

Cilj naše raziskovalne naloge je bil ugotoviti, kdo je bil Franc Bukovec, ki ima doprsni kip pred papirnico na Količevem. Najprej smo preiskale literaturo, potem smo obiskale Bukovčev rojstni kraj ter izvedle telefonsko anketo in anketiranje učencev na šoli. Najdragocenejše podatke o njem smo dobile v intervjuju z njegovim sinom Marjanom Bukovcem. Ugotovile smo, da so v literaturi in pisnih virih nekateri faktografski podatki netočni. Povsod pa gre za podobno življenjsko zgodbo Franca Bukovca.

R

odil se je 14. 3. 1910 v kmečki družini v Verjah pri Medvodah. Po odsluženi vojaščini se je po letu 1933 zaposlil v Bonačevi tovarni na Količevem. V času od 17. avgusta do 14. oktobra 1935 je v tej tovarni vodil uspešno stavko papirničarjev, najdaljšo v tistem letu.

Dosegli so zvišanje plač in dovoljenje za delovanje sindikalne organizacije Jugoslovanske strokovne zveze (JSZ). Bukovec je nato opravljal pomembne funkcije v odboru tovarniške sindikalne skupine in v vodstvu JSZ.

V začetku druge svetovne vojne, ok. 22. junija 1941, so ga Nemci prišli aretirati, a mu je uspelo zbežati. Od tedaj dalje je živel v ilegali.

Z dr. Marijanom Dermastio je sodeloval v zadnjih pripravah na vstajo na radomeljskem območju.

Po vstaji, 27. julija 1941, je postal politični komisar Radomeljske čete. V njenem boju z dvema policijskima četama, 13. septembra 1941, pri Žičah, je bil hudo ranjen. Kot prvi ilegalni partizan se je zdravil v sanatoriju Emona v Ljubljani.

Po zdravljenju je bil operativni oficir v štabu III. grupe odredov, od 26. 6. 1942 dalje pa komandant Dolomitskega odreda. Sestavljala sta ga dva bataljona, ki sta štela okoli 400 partizanov.

V nesrečnem naključju 26. septembra 1942 v Vnanjih Goricah, ko sta mu eksplodirali dve bombi, je bil smrtno ranjen. 15. julija 1952 je bil proglašen za narodnega heroja.

Nanj spominjajo poimenovanja ulic na Viru, v Radomljah in v Vnanjih Goricah.

Redki starejši prebivalci Bukovčeve ulice na Viru se ga še spominjajo, mladi pa o njem ne vedo ničesar. Spomin nanj ohranjajo v papirnici na Količevem in učenci osnovne šole v njegovem rojstnem kraju Verje. Najgloblji spomin nanj pa ohranjajo njegovi sorodniki, predvsem njegov sin Marjan Bukovec.